

Shodu s prvopisem potvrzuje _____

úřadu práce, ve společné domácnosti žije se synem M. N. narozeným , pobírá dávky hmotné nouze 3.860 Kč – 5.543 Kč měsíčně, nemá žádný majetek vyšší hodnoty, hradí i výživné synu A. N. ve výši Kč měsíčně. Za nájemné zaplatí 13.900 Kč za měsíc. V červenci 2020 onemocněl infekčním onemocněním, léčí se s .

6. Okresní soud uzavřel, že žalobce nesplňuje podmínky pro osvobození od placení soudního poplatku v dané věci v částce 1.000 Kč. To proto, že jeho měsíční příjem činí 17.656 Kč jako součet příspěvku na živobytí (5 970 Kč), příspěvku na bydlení (5 754 Kč) a doplatku na bydlení (5 932 Kč), na nezletilého syna pobírá příspěvek na dítě měsíčně. Jeho výdaje přitom činí 13.900 Kč měsíčně náklady na bydlení, místní poplatky 1.200 Kč ročně, výdaje nebyly ničím doloženy. Má dvě vyživovací povinnosti s výživným v částce Kč a Kč.
7. Na druhou stranu tyto poměry pak již neumožňují zaplatit jednorázovou jistotu při podání návrhu na vydání předběžného opatření ve výši 10.000 Kč dle § 75b odst. 1 občanského soudního řádu. Proto nebyl návrh žalobce odmítnut, nýbrž věcně projednáván.
8. Okresní soud však neshledal návrh na vydání předběžného opatření důvodným. Obecně není přípustné, aby se předběžným opatřením navrhovatel domáhal téhož, čeho se domáhá žalobou. Vyloučen takový postup však není. V dané věci však není osvědčena nutnost zatímní úpravy poměrů účastníků. Z tvrzení žalobce vyplývá, že pes K. je ve faktické moci žalovaného již od července 2017, tedy téměř čtyři roky. To popírá nutnost razantního zásahu ve věci, tedy vydání předběžného opatření. O to více, že neobstojí tvrzení žalobce o tom, že je výlučným vlastníkem psa K.. Z rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne , č.j. , vyplývá, že pes K. je buď v podílovém spoluvlastnictví žalobce a I. S., nebo ve spoluvlastnictví těchto osob a dětí, které s nimi v době pořízení psa sdílely společnou domácnost.
9. Okresní soud tudíž neshledal podmínky pro vydání předběžného opatření, návrh zamítl a vzhledem k tomu, že nejsou dány podmínky dle § 138 občanského soudního řádu pro osvobození žalobce od placení soudních poplatků, nebylo možné vyhovět žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů dle § 30 občanského soudního řádu.
10. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání. Domáhá se jeho změny a vyhovění návrhu žalobce. Namítá, že mu je v soudních řízeních opakovaně přiznáváno osvobození do placení soudních poplatků a je mu ustanoven zástupce z řad advokátů pro uplatnění práv žalobce. Přitom i v tomto soudním řízení předložil žalobce veškerá potřebná tvrzení a tato doložil. Podotýká, že na základě výsledků předcházejícího soudního řízení byl proveden výkon rozhodnutí a žalovanému S. Š. bylo odebráno příslušenství k pejskovi. Tvrzení žalobce o způsobu odebrání psa K. ve prospěch žalovaného T., byla potvrzena více než ročním pátráním žalobce. Bez vydání předběžného opatření hrozí opětovné zaběhnutí psa K., případně jeho usmrcení.
11. Odvolání není důvodné.
12. Žalobce se domáhá vydání předběžného opatření s tvrzením, že je nutné za trvání soudního řízení zatímně upravit poměry účastníků předběžným opatřením dle ustanovení § 102 odst. 1 občanského soudního řádu. Předběžným opatřením se pak domáhá téhož jako v řízení ve věci samé, tedy vydání psa.
13. Předpokladem pro vydání předběžného opatření je prokázání, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníka, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením (viz § 75c odst. 1 občanského soudního řádu).

14. Zpravidla není přípustné, aby již předběžným opatřením dosáhl oprávněný toho, čeho lze dosáhnout až pravomocným rozsudkem ve věci, nelze však vyloučit vydání předběžného opatření obecně (viz například rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. [REDACTED]).
15. Neobstojí však z hlediska úvah o vydání předběžného opatření tvrzení žalobce o prokázání jeho výlučného vlastnického práva ke psu K [REDACTED]. Otázka vlastnictví k tomuto psu byla již totiž řešena rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – [REDACTED] ze dne [REDACTED] č.j. [REDACTED], ostatně, kterého se dovolává i sám žalobce, a ze kterého je patrné, že odvolací soud uzavřel, že pes K [REDACTED] se stal předmětem spoluvlastnictví buď žalobce a I [REDACTED] Š [REDACTED], nebo jich obou i obou dětí, které s nimi sdílely společnou domácnost. Žalobce však byl oprávněn s odkazem na ustanovení § 1040 odst. 1 občanského zákoníku domáhat se, vůči tehdejšímu žalovanému, ochrany svého spoluvlastnického práva žalobou o vydání psa.
16. Rozhodujícím pro posouzení návrhu žalobce na vydání předběžného opatření je tak naplnění kritéria prokázání potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků do doby rozhodnutí soudu ve věci samé. Okresní soud tuto potřebu nepovažoval za prokázanou a odvolací soud s jeho závěrem souhlasí. To proto, že od roku 2017 se i dle samotného tvrzení žalobce pes K [REDACTED] nachází v držení žalovaného. Již tento dlouhodobý pobyt psa K [REDACTED] v domácnosti žalovaného popírá potřebu akutní reakce na daný stav formou předběžného opatření.
17. O to více, že i pro absenci vyjádření žalovaného ve věci samé nelze považovat za prokázanou zatímní úpravy poměrů účastníků z důvodu nevyřešení otázky spoluvlastnictví ke psu K [REDACTED] (případně vlastnického práva některého z účastníků k tomuto psu) s ohledem na způsob nabytí, kdy i sám žalobce tvrdí, že žalovaný získal psa (jako ztraceného) z útulku. Žalobce sice poskytuje skutkovou verzi o podvodném jednání, kterého se účastnil i žalovaný, předkládá listiny o poskytnutí vysvětlení vůči Policii ČR, ovšem tento skutkový děj není verifikován závěry orgánů činných v trestním řízení, například rozhodnutím soudu v trestní věci apod.
18. Pro účely řízení o vydání předběžného opatření nelze tudíž tuto skutkovou verzi žalobce pokládat za prokázanou - bez toho, aniž by soudy učinily takový závěr po provedeném dokazování, nebo na základě rozhodnutí jiného orgánu, například v trestní či přestupkové věci, či na základě toho, že sám žalovaný tuto skutkovou verzi potvrdí.
19. Stejný závěr lze pak vztáhnout i na představu žalobce o tom, že bez vydání předběžného opatření došlo k předstírání ztráty psa, jak se tomu mělo stát v soudním řízení vůči jinému žalovanému. Jinými slovy, nelze vylučovat, že tvrzení žalobce budou v následném soudním prokázána, pro účely řízení vydání předběžného opatření však nejde o prokázané tvrzení žalobce o potřebě zatímní úpravy poměrů účastníků.
20. Odvolací soud tudíž považuje výrok usnesení okresního soudu o zamítnutí návrhu žalobce na vydání předběžného opatření za věcně správný a přistoupil k jeho potvrzení dle ustanovení § 219 občanského soudního řádu.
21. Pokud pak okresní soud, a to pouze pro účely řízení o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření, žalobci nepřiznal osvobození od placení soudních poplatků, uložil mu zaplatit příslušný soudní poplatek ve výši 1.000 Kč a neustanovil pro takové řízení žalobci zástupce z řad advokátů, považuje odvolací soud i toto rozhodnutí za věcně správné.
22. Poměry žalobce jsou ztížené a okresní soud posoudil, že i při těchto ztížených poměrech je žalobce schopen zaplatit soudní poplatek ve výši 1.000 Kč z návrhu na vydání předběžného opatření dle položky 5 zákona č. 540/1991 Sb., o soudních poplatcích - Sazebníku poplatků.
23. Avšak žalobce již nemá finanční prostředky k tomu, aby bylo možné po něm požadovat zaplacení jistoty ve výši 10.000 Kč. Toto rozhodnutí odpovídá příjmovým poměrům žalobce včetně jeho výdajů, zejména s přihlédnutím k minimální výši soudního poplatku.

24. Pro fázi řízení o nařízení předběžného opatření pak nejsou splněny podmínky pro ustanovení zástupce z řad advokátů dle ustanovení § 30 a § 138 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť jak vyplývá z rozhodnutí okresního i odvolacího soudu, nejde o řízení, ve kterém žalobce (s ohledem na jím poskytnutá tvrzení) je úspěšný.
25. Nejde však o rozhodnutí, které by bylo dáno pro případný návrh žalobce na osvobození od placení soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro celé soudní řízení, kde nelze bez dalšího o takové neúspěšnosti žalobce s ohledem na jiná procesní pravidla poskytnutá tvrzení považovat za zřejmě bezúspěšné uplatňování práva ze strany žalobce. V rozhodnutí o návrhu na osvobození od placení soudních poplatků, či ustanovení zástupce z řad advokátů pro celé soudní řízení, by se tak okresní soud musel vypořádat s argumentací žalobce o jeho poměrech, které činí žalobce i pro účely odvolacího řízení v této věci.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Pardubice 26. srpna 2021

Mgr. Lukáš Pácha v. r.
předseda senátu